LIVGARDISTEN

Possunt Nec Posse Videntur Nr 1 våren 2025

aans

H.M. Konungens 79 årsdag firades på Yttre Borggården - Pågående högvakt ur Livgardet (fotograf Håkan Hedlund)

Befrielsekriget 1521, Rhen 1631, Lützen 1632, Warsawa 1656,
Tåget över Bält 1658, Halmstad 1676, Lund 1676, Landskrona 1677,
Narva 1700, Düna 1701, Kliszow 1702, Holowczyn 1708, Svensksund 1790

LIVGARDISTEN

Livgardets kamratförenings tidskrift
Nr 1 - våren 2025 - Årgång8
Redaktör
Heléne Kindström
Ansvarig utgivare
Håkan Hedlund

Innehåll:

Ordförande	**s 2**
Chefen för Livgardet har ordet.	**s 4**
Bäste kamrat - en fin tradition som lever vidare.	**s 5**
Ny ställföreträdande chef	**s 6**
Artiklar till Livgardisten	**s 7**
Militärpolisbataljon - en trovärdig nyckelspelare.	**s 8**
Ett besök i Guardia Real	**s 10**
Swedints utmärkning	**s 15**
Betraktelse i försommartid.	**s 16**
Operation St Göran	**s 17**
IB1 - summering av året	**s 20**
1. Motoriserade skyttebat.	**s 22**
Gardesbataljon IB1	**s 24**
En stabschefs avslutande reflektioner.	**s 26**
Glad sommar	**s 28**

Styrelsen

Ordförande:	Håkan Hedlund
Vice ordf:	Lars Wikström
Sekreterare:	Joakim Genetay
Skattmästare:	Tommy Forsberg
Info och webb:	Jan Bajer
Klubbmästare:	Anders Ahlner
Ledamot:	Urban Forsberg
Ledamot:	Sten Aleman
Ledamot:	Andreas Olsson

Bästa kamrater och vänner till Livgardet!

Sommaren nalkas och i skrivande stund har Islands president Halla Tomasdottir precis genomfört statsbesök hos hans Majestät Konungen.

Maj månads inledning är lite kylslagen, kanske lite passande isländska vindar? Jag hoppas att det är utbytt mot fint sommarväder när Du läser årets första nummer av vår tidskrift ”Livgardisten”.
Det första halvåret startade för Kamratföreningen med Livgardets 504 födelsedag. Regementet var uppställt framför Kanslihuset och några få medlemmar var samlade bakom föreningens fana.
Det var glädjande att se så många bli befordrade i samband med högtidlighållandet. Firandet är nu flyttat till förmiddagen – boka redan nu in den 14 januari nästa år, så att vi blir fler närvarande!

I mars genomfördes en ”Livgardeslunch” där regementschefen, överste Gustav Dufberg, höll ett anförande om den nyss avslutade krigsförbandsövningen för Livbataljonen samt en uppskattad betraktelse över hans tid i armén. Livgardet har som alltid mycket verksamhet och många pågående insatser - men just nu, utifrån det säkerhetspolitiska läget än mer. Livgardesbrigaden ska utvecklas och bataljonerna bli krigsdugliga (bland annat med understöd av operation St. Göran). MP samt säkerhetsoperationer genomföras

23 april - Birger Jarlsgatan - 2025 års först beridna högvakt (fotograf Håkan Hedlund)

De statsceremoniella uppdragen ska lösas med sedvanlig och förväntad precision vid Högtidliga audienser, två av årets viktigaste har genomförts vid HMK 79:e födelsedag och det isländska statsbesöket. Det är onekligen den sedvanliga stora bredden på utgifter och uppdrag, såväl till format och geografisk spridning, som bara kan lösas genom att leva upp till Livgardets motto: ”Possunt nec posse videntur”!

Livgardets utveckling, verksamhet och uppdrag styrs direkt av Sveriges säkerhetspolitiska läge.
Det pågående kriget i Ukraina och Rysslands militära aggressivitet är den centrala grundstenen i att vi upplever den nationellt svåraste säkerhetssituationen sedan andra världskriget.

Den 8:e maj i år var det 80 år sedan freden kom till ett svårt krigshärjat Europa – ”VE day” (Victory in Europe day). Ryssland och Belarus firar den dagen den 9:e maj, eftersom tidsskillnaden till Moskva medförde att tolvslaget hade passerat när Tyskland slutligen kapitulerade 23.01 i Berlin.

Det är i dagens läge som vår Kamratförening har att vårda vänskap och stöd till Livgardet. Det öppnar för en viktig diskussion och utveckling av föreningen. Jag har fått en del e-post utgående från föreningens aktiviteter (format, teman, tids förläggning, plats) och den dynamik som uppstår kring ung/pensionär, nutid/traditioner, infanteri/kavalleri/militärmusik med mera. Det är glädjande då ett levande samtal över gemensamma aktiviteter alltid är centralt. Särskilt för vår stora Kamratförening, med över 600 medlemmar, till Arméns äldsta, största och mest mångfacetterade regementet – Livgardet!

30 april - HMK 79 år - Alla LG tre musikkårer på Yttre borggården (fotograf Håkan Hedlund)

Jag hoppas att Kamratföreningen får ett stort deltagande i årets Nationaldags-festtåg. Vi går först! Så det förpliktigar alltmer när festtåget blir allt större – Delta! Dagen är ju redan bokad varje år. Därutöver är en av Kamratföreningens (kanske) mest uppskattade aktivitet den produkt du håller i handen, vår tidning ”Livgardisten”.

I en tid av konflikter kring tolkning och (försök till om-) värdering av vår historia är det av yttersta vikt att den dokumenteras. Och det i tryckta alster som sparas på det Kungliga biblioteket, vem vet var vårt elektroniska arv hamnar – kommer det ens att läsas om 20 år? Därför vill jag särskilt tacka alla skribenter, vår avgående redaktör Heléne Kindström och Svea Livgardes stiftelse som ger medel för tryck.

Jag vill avsluta med att tacka för alla medlemmars olika former av engagemang till stöd för vårt kära Livgarde och vår kamratsammanslutning. Ett ytterligare tack vill jag rikta till den nya styrelsen som tar ansvar för föreningens aktiviteter. Lycka till med det kommande året. Avslutningsvis önskar jag god läsning och framför allt en riktigt fin samt god sommar!

Håkan Hedlund
Ordförande

CHEFEN FÖR LIVGARDET HAR ORDET

Livgardeskamrater!

Under februari månad genomförde Livbataljonen krigsförbandsövning (KFÖ) med anställda; värnpliktiga under grundutbildning; och för repetitionsutbildning inkallade värnpliktiga. KFÖ:n omfattade övningsverksamhet på Livgardets övningsfält, i Markstridsskolans strid i bebyggelseanläggning (Kvarn) och slutligen inne i centrala Stockholm.

För att en övning av detta slag ska kunna genomföras krävs stöd från garnisonen och från Livgardets övriga krigsförband. Under kommande år räknar jag med att fler KFÖ:er ska genomföras och då kommer alla delar av Livgardet engageras för att skapa bästa övningsbetingelser för de krigsförband som just då är i fokus.

Under våren 2025 kommer det inte genomföras någon traditionell vårövning för arméns förband. Istället har Arméchefen (AC) valt att genomföra operation S:t Göran vilken jag återkommer till längre ner i texten.

I olika sammanhang har jag uttryckt behovet av beredskap med anledning av det föränderliga säkerhetspolitiska läget som vi lever mitt i. Jag avser här beredskap i en vidare mening som omfattar
a) det vi ska kunna slåss med i form av personal och krigsmateriel; b) hur vi ska strida i form av implementerade planer, stridsteknik, taktik och strategi; samt c) kåranda, sammanhållning, vilja och mod.

. Jag vet att ni läsare är väl medvetna om att vi just nu lever och verkar i en tid som framtida historiker kanske kommer att beskriva som en tid när den fria världen valde väg.
Våra efterkommande kommer värdera oss, våra beslut och våra handlingar.

Natos övergripande mål är att genom militär förmåga avskräcka från angrepp. Vårt lands militära förmåga är en delmängd i Natos avskräckning.

Det som avses med militär förmåga är förmågan till storskaligt statskontrollerat dödligt våld.
I en demokrati är det avgörande att utövandet av det dödliga våldet står under statlig kontroll. Det är bara vi, Försvarsmakten, som i staten har förmågan till den nödvändiga storskaligheten.

Om avskräckningen misslyckas, ska vi övergå till att försvara Natos gemensamma territorium och våra gemensamma värderingar. Vilka är då de gemensamma värderingarna som Nato vilar på?

I Washington fördraget från den 24 augusti 1949 som vårt land anslöt sig till den 7 mars 2024 framgår i inledningen följande:

Parterna i detta fördrag bekräftar sin tro på ändamålen och grundsatserna i Förenta nationernas stadga och sin vilja att leva i fred med alla folk och alla regeringar.

Parterna är fast beslutna att trygga sina folks frihet, gemensamma arv och civilisation, vilka grundar sig på demokratiska principer, principen om den enskilda människans frihet och rättsstatsprincipen.
De strävar efter att främja stabilitet och välfärd i det nordatlantiska området.
Parterna har föresatt sig att förena sina ansträngningar för ett kollektivt försvar och upprätthållandet av fred och säkerhet. De enas därför om detta nordatlantiska fördrag:

Om vi är övertygade om att avskräckningen kommer lyckas då riskerar de beslut som ska säkerställa krigföringsförmåga färgas av antagandet att vi inte kommer behöva övergå till att med storskaligt dödligt våld försvara oss.
Då minskar trovärdigheten i avskräckningen.
Därför måste all planering och alla förberedelser utgå från att vi ska utöva det storskaliga våldet för att försvara oss själva och våra allierade.

Det är i den kontexten som arméns viktigaste verksamhet under 2025 är den av AC beordrade Operation S:t Göran.

När denna tidning trycks är vi mitt uppe i operationens tydligaste fas. Fasen då all krigsmateriel inventeras, vårdas, krigsplaceras och i många fall ställs i förråd. Just nu köper och bygger staten nya förråd för att kunna hantera all ny krigsmateriel som köps och levereras till Försvarsmakten för att möta målen i Försvarsbeslut 2024.

När jag tillträdde som chef för Livgardet i mars 2024 uttryckte jag bland annat följande i mitt tal:
(…) *För det är ju på det viset att det inte är upp till oss att avgöra hur lång tid vi har på oss. Därför måste vi alltid verka för att med till buds stående medel hålla en hög beredskap för att kunna slåss med det vi har här och nu.* (…)

Operation S:t Göran skapar förutsättningar för själva fundamentet genom säkrare och snabbare mobilisering. Mobilisering som i praktiken innebär att personal och materiel sammanförs och bildar krigsförband. Krigsförband kapabla och redo till försvar.

Med dessa rader önskar jag alla Livgardeskamrater en skön sommar!

POSSUNT NEC POSSE VIDENTUR

Gustaf Dufberg, överste
Chef för Livgardet

”BÄSTE KAMRAT” - EN FIN TRADITION SOM LEVER VIDARE.

Text/foto: Insänt från Bengt Anderssons familj.

”**1959** förärades Livryttare Bengt Andersson en sabel för Bäste Kamrat, utsedd av sina kamrater och officerare vid Livregementet i Stockholm där han gjorde sin rekryt.

2012 då Bengt gick bort samlade släkt och vänner ihop en summa pengar till en fond för att återupprätta utmärkelsen som minne av Bengt.
Bengt själv var väldigt stolt över sin utmärkelse och levde upp till den under hela sitt liv. Han månade om sina vänner och fanns alltid till hjälp.

I dessa tider tycker vi att kamratskap och omtanke är väl värt att uppmärksammas.

Bär med dig detta i framtiden och känn dig stolt samtidigt som du för minnet vidare av vår pappa och make.”

Foto: En bild på Bengt Andersson

Belöning till Bent Anderssons Minne:(Text: Stefan Appehl)

Belöningen delas ut årligen till Livbataljonens Livskvadrons främsta ryttare (anställda soldater).
Belöningen ges till den ryttare som under sin tjänstgöring, både i och utanför tjänsten, alltid ställt upp för sina kamrater.
Bästa ryttare utses av förtroendevalda vid Livskvadronen, och soldaten tilldelas en ryttarfigur, samt graverad plåt på en kavallerisabel. Utdelningen sker i samband med regementets högtidsdag, den 4:e december. Bengt Anderssons familj bjuds in att deltaga vid ceremonin.

Dessutom delas pris ut till bäste kamrat vid varje värnpliktig pluton. Bäste kamrat vid varje pluton under grundutbildning, både infanteri och kavalleri, tilldelas en soldatfigur samt ett diplom. Bäste kamrat utses på liknande sätt av förtroendevalda vid den värnpliktiga plutonerna. Utdelningen sker i samband med utryckningsceremonin.

INFRASTRUKTUR I TILLVÄXT OCH FÖRÄNDRING - NY STÄLLFÖREDRÄDANDE REGEMENSCHEF

Text: Stefan Friberg, överstelöjtnant

Efter 34 år i Försvarsmakten fick jag förmånen att hösten 2024 börja på Livgardet som ställföreträdande regementschef och ta över efter Lars Wikström.
Som ställföreträdare är jag redo att ta över eller ersätta chefen eller ta de uppgifter som chefen anvisar.

Jag har efter Lars övertagit uppgiften att vara chef över infrastruktur vid Livgardet men också i avsaknad av regementsförvaltare under hösten varit lokalt medinflytandeansvarig (LMA) under utbildningsåret 2024/2025.

Infrastruktur har två ben, vidmakthållande av befintligt bestånd och anskaffande av nytt, dessa områden har under ett stort antal år varit eftersatta och nedprioriterade i hela Försvarsmakten. Med det omvärldsläge som råder och den tillväxt som sker inom Försvarsmakten finns det ett krav på att öka leveransen och tempot inom området.

Det behövs dels att ta de analyser och planer som finns och dels att göra nya för att omsätta dessa i faktiska resultat. Arbetet berör alla och behöver ett stort bidrag internt från Livgardet och Försvarsmakten men även andra och främst Fortifikationsverket, det är tillsammans som resultatet ska uppnås. Det finns flera utmaningar inom infrastrukturområdet, en är de långa tidscyklarna och en annan är en alltför omständlig och ineffektiv process. Utmaningar som hela tiden behöver ifrågasättas för att snabbare uppnå resultat.

Vad sker vid Livgardet avseende infrastruktur? Utan att fördjupa området behöver betydelsen av vidmakthållandet påtalas, det är en förutsättning för att byggnader ska kunna användas och vara ändamålsenliga. Inom området sker ett kontinuerligt och omfattande arbete på alla de platser där Livgardet verkar, vidmakthållande behövs för alla byggnader äldre som nyanskaffade.

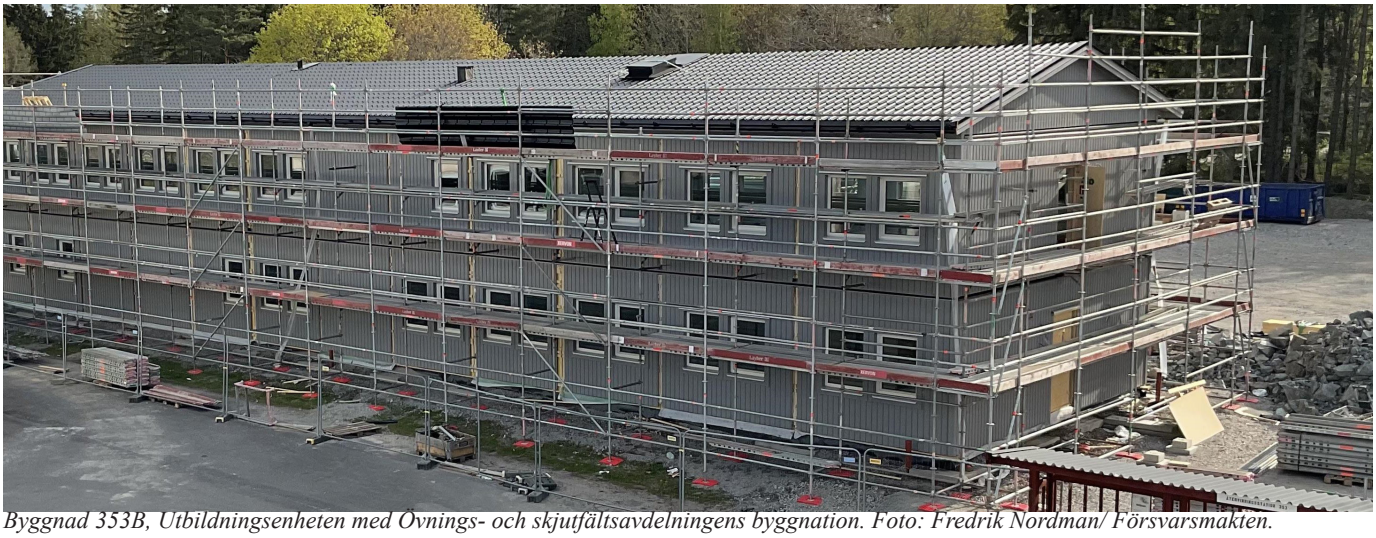
Vid Kungsängens garnison finns det knappt 100 olika objektsnummer från väntan på beslut vid Arméstaben till nästan klara.

Pågående arbeten på Granhammar är bla att Utbildningsenheten med Övnings- och skjutfältsavdelningens byggnation pågår för fullt och att grävningsarbete för kanalisation som beröra stora delar innanför staketet. I höst kommer byggnation av temporär vakt och vaktkasern påbörjas.

Vidare har ett omfattande arbete påbörjats med att utveckla den tekniska infrastrukturen som ännu är på stabsarbetsnivå och är en grundförutsättning för fortsatt utveckling. På fältet pågår byggnation av två förläggningsbyggnader vid Tranbygget och i höst påbörjas projekteringen för motsvarande vid Tillfället och Sundby.

På Kavallerikasern pågår några mindre arbeten men det stora är ROT av kasernen, som ny på Livgardet har jag fått lära mig att det har varit i vardande sedan 1985. Förhoppningen och planen är att det ska ske enligt de planer som nu framtas, detta är säkert något att återkomma till i framtida nummer av Livgardisten.

Avseende förrådsbyggnader sker ett omfattande arbete under ledning av Logistikenheten för att dessa ska erhålla nya ändamålsenliga förråd vilket har lett till reella resultat och tillgångar. Ett mycket bra jobb. Militärpolisenheten (MPE) har erhållit nya lokaler för utbildning av MP i Bro, lokalerna är tillfälliga och tillhör FMLOG. Efter ett ihärdigt arbete av MPE är detta en bra utbildningsmiljö som överträffat mina förväntningar.

Byggnad 353B, Utbildningsenheten med Övnings- och skjutfältsavdelningens byggnation. Foto: Fredrik Nordman/ Försvarsmakten.

Som LMA har det har varit väldigt positivt att möte de förtroendevalda värnpliktiga. Ett konstaterande är att de värnpliktiga är väldigt bra, positiva och glada, vill framåt och utveckla. De är en förutsättning för att vi ska kunna möta omvärldsläget och framtiden. De frågor som varit uppe i förtroendeorganisationen har varit relevanta och konstruktiva. Ett kvitto på detta är att vid Värnpliktskongressen blev ett ombud från Livgardet vald till ledamot.

Slutligen några ord om mig själv som relativt ny Livgardist. Min militära bana började vid Norra skånska regementet i Kristianstad för att sedan fortsätta vid Gotlands regemente.

Efter det har jag tjänstgjort vid Göta trängregemente/Trängregementet och närmast innan Livgardet på Högkvarteret under 9 år vid Insatsstaben och Produktionsledningen/Försvarsstaben. Mottagandet på Livgardet har varit positivt, öppet och välkommande.

ARTIKLAR TILL LIVGARDISTEN EFTERFRÅGAS

Text: Heléne Kindström

Bild från 1 Motoriserade skyttebataljonen IB 1.
Foto: Andreas Braw

Tidningen Livgardisten kommer ut två gånger per år. En som ges ut vid midsommar och den andra till jul.

Förberedelserna börjar redan i april och oktober för att samla in artiklar.
Medarbetare till Livgardet bidrar med intressant information om dess verksamhet idag och utvecklingen framåt.

Många av våra medlemmar har lämnat Livgardet av olika anledningar, där huvuddelen gått i pension.
De allra flesta har säkert varit med om en händelse, något som fortfarande är en story som tas upp när man vill berätta något från sin tid på Livgardet.

Vi vill gäna ta del av din historia. Skriv gärna några rader och dela med dig av din berättelse. Hur det var att arbeta på Livgardet på din tid.

Du är välkommen att höra av dig med din berättelse när som under året, så sparas den till det tillfälle då det är dags att börja sätta ihop en ny tidning.

Mailadress: kontakt@livgardetskamratforening.se

MILITÄRPOLISBATALJON - en trovärdig nyckelresurs i NATO.

Text: Håkan Isacsson Foto: Försvarsmakten

Militärpolisen utgör en viktig del av Försvarsmaktens totala försvarsförmåga, inte minst i internationella sammanhang och som del av Natomedlemskapet, där rättssäkerhet och disciplin är avgörande för trovärdigheten hos det svenska bidraget.

För dig som varit verksam under invasionsförsvaret har du förhoppningsvis även en djupare förståelse, att militärpolisens roll sträcker sig långt bortom traditionell ordningshållning.
Militärpolisen hanterar mycket av de friktioner som uppstår främst i bakre områden.

För många försvarsmaktskollegor förknippas militärpolisen (MP) mestadels med traditionell ordningshållning. Under militära övningar ser man ofta militärpolisen i de stunder där man reglerar trafik och arbeta proaktivt för att civila inte ska komma till skada.

Vid internationella insatser har vi för vissa kollegor varit ett starkt stöd för ordningshållning och rättssäkerhet medan för andra har vi säkert enbart upplevts som kontrollerande. Inom Nato-samarbetet är MP en nyckelresurs för att säkerställa ordning, rättssäkerhet och militär disciplin – i fredstid, i skarpa insatser och vid krig.

Militärpolisens kärnuppgifter inom Nato omfattar mycket mer såsom bland annat genomförandet av brottsutredningar, ordningshållning inom förband, trafik- och eskorttjänst, personskydd, säkerhetsoperationer, samt hantering av frihetsberövade personer.
Utöver detta spelar MP en viktig roll i att stödja chefer när det gäller upprätthållande av militär disciplin och lag inom multinationella styrkor.

Inom ramen för Nato övar och opererar MP-förband regelbundet tillsammans i multinationella miljöer, där standardiserade arbetssätt och interoperabilitet är avgörande.

Det handlar inte bara om att kunna agera samordnat i fält, utan även om att dela lägesbild, samverka med civila aktörer och upprätthålla respekt för folkrätt och humanitär rätt.

Militärpolisen ska särskilt verka i områden där civila strukturer är svaga eller obefintliga och i områden utan polisiär närvaro mot en hotbild av hybrida hot till kvalificerade militära förband.
I Nato grupperas militärpolisens uppgifter i fem områden; ”mobility support”, ”security”, ”detention”, ”policing” och ”stability policing”.

För att skapa förutsättningar för brigadernas strid, krävs ett stort fokus på rörlighet och säkerhet i kårens och divisionens bakre områden.
Funktioner som ledning, logistik, luftvärn, indirekt eld, m.m. grupperas ofta i det bakre området. Dessa delar har ett högt skyddsvärde och högt fokus från fienden.
Säkerhetsoperationer ska förhindra fienden att kunna verka mot våra skyddsvärden, vilket också är en förutsättning för att kunna skapa rörlighet för divisionens alla förbandstyper.

I Nato inbegriper militärpolisens säkerhetsoperationer bland annat områdessäkerhet, fysisk säkerhet, personsäkerhet, eskortering och personskydd. Rörlighet i sin tur beskrivs som planering, kontroll, säkerhet och koordinering.

För många militära chefer är förmågan till rörlighet något av det viktigaste i ett krig i syfte att bidra till uthållighet, skydd och verkan för brigadernas strid.
Många lärdomar från kriget i Ukraina visar att militärpolisens uppgifter inom ”detention” och ”policing” kommer vara lika viktiga.

Exempelvis kommer ett stort antal krigsfångar att tas av båda sidor och hanteringen behöver ske snabbt och i enlighet med påskrivna konventioner.
Hanteringen av krigsfångar är komplex och kommer behöva inbegripa flertalet myndigheter och gränsöverskridande samverkan.
Även den stress som krigets faktorer har på individer är demoraliserande och kommer ibland med höga kostnader. Något som fortsatt kräver stöd, kontroll och ibland även polisierande mot våra egna inom Nato.

Från de senaste 30 årens internationella insatser har militärpolisen skapat bra erfarenhet av att arbeta multinationellt inom Nato.
Vi tar med oss dessa erfarenheter samtidigt som vi är ödmjuka till att krigets krav kommer att se annorlunda ut. Fokus ändras från insurgenter i Afghanistan och Mali mot att möte en kvalitativ motståndare som en allierad i Nato. Vi måste fortsätta utveckla våra förmågor inom alla områden – både tekniskt, taktiskt och i fråga om ledarskap.

För Militärpolisbataljonen kommer en nära kontakt med andra militärpolisförband i Nato vara viktig.
Vi behöver lära av varandra och vi behöver utvecklas tillsammans i olika miljöer. Nato integreringen fortsätter.

Foto: Försvarsmakten

ETT BESÖK VID GUARDIA REAL –
Spanska Livgardet

Text/foto av: Dufberg, Beck-Friis, Kihl, Wennerholm och Henriksson

Det kom en inbjudan via Kungliga Hovstaterna till Kommendantstaben med ett erbjudande om besök med anledning av Kung Felipe VI:s 10 år på tronen.
Inbjudan gick förutom till Kungliga Hovstaterna Sverige också till Belgien, Danmark, Nederländerna, Norge och Storbritannien.

De sju Europeiska monarkierna har mycket gemensamt men också mycket som skiljer i hur skyddet av monarkerna och deras familjer leds och genomförs liksom hur de statsceremoniella uppdragen ser ut.

Den svenska modellen med Kommendantstaben, under kommendanten (C MR M) och överkommendanten (C FST) som Försvarsmaktens länk mot statsförvaltningen och Kungliga Hovstaterna vad avser statsceremonier, skiljer sig mot andra länders valda lösningar. Därför utökades det svenska deltagandet med representanter från Livgardet - Rikets främsta förband för statsceremonier.

Totalt deltog fem svenska officerare vid besöket: från Kommendantstaben överstelöjtnant Richard Beck-Friis samt major Mathias Henriksson och från Livgardet överste Gustaf Dufberg, överstelöjtnant Peter Kihl samt major Johan Wennerholm.

Förutom det spanska besöksprogrammet innebar evenemanget goda möjligheter till att med övriga länder diskutera och jämföra respektive lands uppdrag, lednings- och lydnadsförhållanden och utmaningar.
Representanterna från Danmark, Norge och Storbritannien var i flera fall kända utifrån Livgardets mångåriga utbyte och samarbete med dessa medan värdlandet Spanien liksom Belgien och Nederländerna var nya bekantskaper.

Det kan konstateras att kopplingen mellan kungahusen i de sju länderna till respektive Livgarden är varierande. I Spanien rapporterar Livgardeschefen direkt till hovets militära chef (ungefär motsvarande HMK SC i Sverige) som lyder under kungen.

Det Spanska Livgardet är formellt därför inte heller en del av Försvarsmakten även om det är beroende av logistik från Försvarsmakten. H.M. Felipe VI är femstjärnig general och Försvarsmaktens högsta representant men fattar inga operativa beslut.
För våra spanska värdar var det mycket viktigt att kronprinsessan nu genomgick sin officersutbildning för att kunna bära den traditionen vidare vid framtida tronskifte. Hennes utbildning omfattar därför alla tre försvarsgrenar.
Den belgiska delegationen avvek genom att inte vara gardesofficerare utan ridande poliser utan militär koppling.

I Belgien organiseras den kungliga eskorten av polisen, antingen som ridande eller som motorcykeleskort.
Besöket i Spanien inleddes med en avslappnad kvällsmottagning på det militära hotellet i centrala Madrid med syfte att deltagarna skulle lära känna varandra lite.

Några av kungens bilar i regementsmuséet.

Dag ett - GUARDIA REAL – Spanska Livgardet

Följande dag utgjordes av att heldagsbesök vid Livgardets kaserner, och slottet Palacio Real de El Pardo, en halvtimme utanför centrala Madrid där gardeschefen överste Pablo Mateo y Alvarez de Toledo och hans direkt underlydande chefer tog emot när vi anlände.

Spanska Livgardet är ett förband med mycket gamla anor och räknar sitt ursprung tillbaka till 1504 då Kung Ferdinand II satte upp en vakt med Hillebardiärer för sitt direkta skydd (jfr svenska motsvarigheten i Drabantkåren).

Regementets historia, från 1504 och fram till idag, är väl beskrivet i det spatiösa och innehållsrika regementsmuseet. Samlingarna omfattar även föremål från Första spanska republiken (1873-1874), Andra spanska republiken (1931-1939) och Franco-tiden (1939-1975).

Dessutom innehöll museet en imponerande samling av gardesuniformer från såväl republiker som monarkier. Sverige representeras av två uniformer – en Sveagardist och en Livdragon. Livdragonens utrustning satt fel men det åtgärdades raskt av major Wennerholm.
Båda uniformerna skulle kunna uppdateras för att bättre representera Sverige och Livgardet.

Major Johan Wennerholm korrigerar dragonens utrustning.

God ordning på paradutrustningen.

Livgardet består idag av 1500 officerare och soldater som är rekryterade från försvarsmaktens tre försvarsgrenar men som tidigare nämnts lyder under Hovet och får uppgifter direkt från Konungens stabschef.

Uppgifterna påminner om Livbataljonens där man har både ceremoniella och operativa uppgifter.
Gardet består, förutom en stab, av fyra bataljoner och en musikavdelning.
A) Eskortbataljonen har eskortuppgifter både med MC och ceremoniellt till häst, honnörsvakt med Hillebardiärer och inre säkerhet i de Kungliga slotten.

Hillebardiärerna är att anses som den finaste enheten inom det spanska Livgardet, inte bara för de äldsta traditionerna, utan för att de står för det direkta skyddet av Konungen.
De beridna delarna är uppdelade i Kyrassiärer, Lansiärer och ett draget salutbatteri. Hästarna är främst av spansk halvblodstyp och man har egen uppfödning. Huvuddelen av soldaterna som genomför den beridna tjänsten har inte någon tidigare riderfarenhet utan genomgår en utbildning på fem till sex månader innan de är redo för de statsceremoniella uppdragen.

Lansiärerna tränar inför kommande parader

B) På Honnörsbataljonen finns tre kompanier var och ett rekryterat från respektive försvarsgren. Förutom honnörsvakt i form av hederskompanier och vakter har kompaniet dykare, prickskyttar, alpinister och spaningssoldater mm.

C) Vakt och utbildningsbataljonen står för bemanning av kasern vakterna och för vidareutbildning av förbandet.

D) Logistikbataljonen behöver ingen ytterligare förklaring.

E) Musikavdelningen består av en musikkår på 48 man, en symfoniorkester, en beriden signalkår och en trumkår vilka förser Konungen och förbandet med musikunderstöd närhelst det behövs.

Vi insåg alla att förbandsandan var hög vid det spanska Livgardet och alla på alla nivåer var mycket dedikerade sina uppgifter.

H.M. Felipe VI och Palacio Real de El Pardo

Förevisningarna av Livgardets olika delar avslutades med att H.M. Felipe VI överraskande anlände och efter hälsning så togs det ett gruppfotografi med alla deltagare.

H.M. Felipe VI deltog därefter vid den nästa två timmar långa tapas-mottagningen där han gick runt och samtalade med samtliga deltagare.

Efter mottagningen avslutades dagen med en guidad tur i slottet Palacio Real de El Pardo som ligger i direkt anslutning till regementet och där kungafamiljen bor. Slottet används som bostad för gästande statsbesök och är öppet för allmänheten. Guiden beskrev tämligen avslappnat även hur general Franco använde slottet som arbetsplats och bostad under diktaturen.

Gruppfotografi med alla deltagare.

Dag två - Kungliga slottet i Madrid

Sista dagen var vi i Madrid.
Det började med en slottsavisning där vi fick en ingående beskrivning av slottets alla fantastiska rum. Inrymt i Kungliga slottet finns de militära delar som närmast kan jämföras med Överkommendanten och Kommendantstabens lokaler på Stockholms slott.
Efter slottsvisningen var vi åskådare till ”Relevo Solemne”, parad och vaktombyte, till fots, till häst, med hästdraget artilleri och självklart med de stolta hillebardiärerna.

Parad/vaktombyte –
Vaktparaden sker första onsdagen varje månad på det Kungliga Slottet i Madrid i paraden ingår infanteri, kavalleri samt artilleri (hästdragna salutpjäser). Paraden består av (inkluderat av och pågående vakt) ca 250-300 soldater, ca 60-80 hästar och 4 salutartilleripjäser

Fyra av besökarna i väntan på paraden.

Parad på den rymliga yttre borggården

Utöver det tillkommer organisationen runtomkring paraden som bemannas av det spanska Kungliga Gardet. Under andra hälften av 1800-talet genomfördes den här paraden dagligen i Madrid. Paraden avvecklades i samband med införandet av den andra spanska republiken och återinfördes 23 november 1994 med syftet att de spanska medborgarna ska kunna få ta del av sin militära historia.

Vaktparaden är indelat i fyra moment.
Under första momentet placeras posterna ut på yttre borggården och vid entrén till yttre borggården. Posterna runt slottet är både till fots och uppsuttet till häst.

Andra momentet består av att avgående vakt ställer upp för inmarsch. På yttre borggården genomför det spanska Kungliga Gardets drilltropp ett uppvisningsprogram och musikkåren framför ett musikprogram för civilbefolkningen. I normala fall krävs det att man erlägger inträde för att kunna komma in på yttre borggården men under vaktparaden är det grattis.

Vid tredje momentet marscherar avgående vakt in och utgångsgrupperar på yttre borggården. Hillebardiärerna grupperar som extra poster vid entrén till slottet.
Pågående vakt marscherar in och grupperar bredvid avgående vakt. Vaktcheferna genomför överlämning på yttre borggården och därefter löses all personal av, inklusive det hästdragna artilleriet.

Fjärde och sista momentet består av utmarsch, avgående vakt lämnar slottet och pågående vakt marscherar in i slottet.

En viktig skillnad mellan de svenska och spanska vaktparaderna och högvakterna, förutom storleken, är att det spanska Livgardet inte bevakar det kungliga slottet i Madrid utan bara det slott där kungen med familj residerar.

Avslutning

Efter parad och vaktavlösning samlades vi till mottagning med tapas och dryck i de militära delarna av slottet.

Där deltog många av de officerare som genomfört ceremonin såväl som några familjemedlemmar.
Regementschefen tackade alla för en väl genomförd ceremoni men också oss gästande delegationer för vår närvaro.
Slutligen byttes officiella gåvor mellan värd och gäster där vår värd fick motta såväl
Kommendantstabens som Livgardets sköld.

Swedint har utsetts till NATO Department Head för markoperationer.

Text/foto: Paula Levänen

– Det är en viktig uppgift som Slovakien och Sverige gemensamt löser åt Nato då vi har utsetts till NATO Department Head för disciplinen markoperationer. Det ger oss tillgång till viktiga forum och intressegrupper inom Nato, och vi kommer att ha en betydande roll i utvecklingen av NATO Land Operations vilket även kan bidra till Arméns återtagande av förmågan till storskaliga markoperationer inom divisions ram, säger överste Richard Gray, som är chef för Swedint.

Nato har 29 discipliner och Sverige är nu Department Head för två av dessa. Redan 2013 utsågs det andra internationella centret i Kungsängen, Nordic Centre for Gender in Military Operations (NCGM) till Department Head för disciplinen Gender in Military Operations. Centret har ett mycket gott anseende internationellt, i synnerhet inom Nato.
Tidigare under våren skrev chefen för Försvarsstabens genomförandeenhet (C GEN), generalmajor Michael Cherinet, under det utnämningsbrev som chefen för Allied Command Transformation Multi-Domain Force Development tidigare presenterat för Natos militärkommitté (på bild till vänster).

Chefen Swedint, överste Richard Gray, lämnade över det av Försvarsstaben undertecknade Letter of Apointment för Department Head-rollen till NATO Allied Command Transformation (ACT), Norfolk, USA. Chefen för Natos förmågeutveckling, Multi Domain Force Development (MDFD), konteramiral Placido Torresi tog emot. Foto: Maximilian Schulz, NATO ACT

Ansvarar för att leda utbildning och träning inom området
Nato identifierar och fattar beslut om vilka utbildningsbehov som finns inom alliansen och vilka mål dessa utbildningar ska möta. Det är sedan Department Heads som ansvarar för att leda, koordinera och utveckla utbildning och träning inom respektive område.
Swedints utbildning NATO Land Tactical Planning Course (NLTPC) är redan mycket efterfrågad. Den genomförs för närvarande fyra gånger per år och involverar ett flertal kårstaber, samt även divisionsstaber. Ansvaret för att genomföra högre taktisk stabsutbildning för att kunna verka i ett Natohögkvarter är normalt ett nationellt, men när det gäller Natodoktrinen för taktisk planering av landoperationer, APP-28, har alliansen uttryckt ett behov av en internationell utbildning för att säkerställa förmågan till effektiva operationer med markförband.

Delat ansvar med Slovakien
Sverige kommer att dela ansvaret som NATO Department Head med Slovakien. Det är ovanligt att två länder delar på ansvaret, men såväl Sverige som Slovakien och Nato ser synergieffekter av denna lösning.
– Inledningsvis tar Slovakien lead och Sverige stöttar de första två åren, därefter växlar vi roller och sedan utvärderar vi konceptet. Det känns riktigt bra, tillsammans har vi de resurser som krävs för att bidra till att återuppbygga och säkerställa en viktig förmåga inom Nato, säger Richard Gray.

BETRAKTELSE I FÖRSOMMARTID
”De gör det till synes omöjliga!”

Text: Annika Boltenstam

Livgardets stolta anor – är levande historia: Possunt Nec Posse Videntur.

Det är min erfarenhet som vikarierande regementspastor. Ingenting tycks omöjligt, i fält som på kaserngården, till häst som i terrängbil 24. Inget är omöjligt ens i tilltagande orostider. Överallt möter jag nämligen samma vänlighet, kamratskap och förbandsanda - en påtaglig professionalism och stolthet - över att vara livgardist.

Det började från allra första dag, med korum i fält och därefter har ceremonierna duggat tätt, inte sällan tillsammans med C LG, Överste Dufberg. Översten som personifierar LGs goda ledarskap, liksom hans företrädare.

Efter vår första soldaterinran på Granhammar gav Överste Dufberg mig en ”high five” vilket ingav särskilt mod och uppmuntran på den fortsatta resan framåt.

För mod är en viktig moralisk faktor som ingår fältprästen tjänsteutövning.

Pastor på väg för att fira Lundadagen på Kavallerikasern

.Jag har fått närvara vid vitt skilda händelser och samtliga mycket givande såsom RMÖ, KFÖ och vinterutbildning. Nu är vi Nato, och har många kamrater och allierade utanför Sveriges gränser. Det är vi stolta över. Försvarsmakten växer och vi har blicken riktad framåt. Då behöver vi också knyta an till våra rötter, bakåt.

Detta gjorde vi på vårkanten genom att fira en historisk mässa. Med frivilligt deltagande, erbjöds nattvard i Granhammarsparken och Livgardets anrika kalkar brukades, de som har varit med vid historiska händelser eller på slagfält.
Det råder en positiv anda på Livgardet, en påtaglig laganda, som gör att varje dag upplevs som både meningsfull och rolig! En riktigt glad och fridfull sommar tillönskas alla!

Annika Boltenstern, vik Regementspastor

Frivilligt julkorum i advent, på bilden poserar pastor tillsammans med C LG Överste Dufberg samt de mycket duktiga standar- och fanbärarna Horn af Åminne Dannert samt Ehrenfeldt. (foto: Hans Augustin).

OPERATION ST GÖRAN

Text: Mj Sofia Svärd samt i vissa stycken även övlt Stefan Hägg,

Foto: Tuva Durgé

Likt ett ordnat lapptäcke över marken på helikopterplattan, breder ett vidsträckt hav av gröna förläggningstält ut sig. Uppe på garageplan står en mängd av olika slags fordon; lastbilar, personbilar, terrängbilar och specialfordon, från glänsande ny teknik till robusta veteraner. Inne i logistikenhetens lokaler trängs mörkerriktmedel med kikare och all annan optik som huserar på Livgardet.

Mitt i denna (väl)organiserade röra rör sig omkring 700 soldater och officerare i gröna motoroveraller mellan vårdhallar och inhyrda tälthallar. Alla på plats med ett gemensamt syfte och ett gemensamt ansvar: Inventera, vårda och statushöja materielen.

Operation S:t Göran var arméns viktigaste uppgift våren 2025. Materielhanteringen inom armén har under en längre tid varit eftersatt vilket påverkat både status och tillgänglighet på krigsförbanden. Operationen skulle vara startskottet till att skapa förutsättningar för armén och dess krigsförband att förbättra sin mobiliseringsförmåga och förmåga till upprättandet av militärbaser.

Planeringen av Operation S:t Göran tog vid under de sista månaderna av 2024 på Livgardet. Arméchefens budskap var tydligt:
”Omvärldsläget kräver detta, vi kan inte vänta längre, det är bråttom. På mina möten med andra Nato-medlemmar diskuterar vi om vi ses nästa gång på en middag eller med stridsutrustning på.”

Dagens globala omvärldsläge präglas av ökade spänningar, ekonomisk osäkerhet och omfördelning av maktbalanser där traditionella allianser utmanas och regionala konflikter bidrar till en instabil situation. Denna världsbild ställer krav som gör att armén kan tvingas mobilisera i närtid. S:t Göran skulle därmed ses som en del i att återta handlingskraften inom armén och genom detta skapa rådighet över materielen.

Operationen delades in i fyra skeden; Skede Planering omfattade interna beredningar och analyser av uppgiften i syfte att skapa ett gemensamt utgångsläge på regementsstaben.

En stabsarbetsplan tog vid, krigsförbanden påbörjade inventering av egen materiel och uppdatering av mobiliseringsplaner skedde.

Skede Förberedelser innebar registervård; analys av årets krigsorganisation (KRO25) och fortsatt inventering, detta i syfte att säkerställa att allt var korrekt, komplett och funktionsdugligt.

Bild ovan: Inventering och statuskontroll av tält12 på gräsytan mellan helikopterplattan och kanslihuset.

Krigsförbanden fick i uppgift att ta fram konsekvensanalyser över materiel som hade risk att omfördelas till annat förband. Härvid genomförde även militärbasen en förövning mobilisering som en del av Livbataljonens KFÖ under början av kvartal 1.

Skede Drake, var kraftsamlingsskedet. Här föddes fabrikerna, ett arbetssätt för att samla in, kontrollera och åtgärda materiel, snabbt och samordnat. 11 stycken fabriker, 1 transportkommando och en redovisningstät upprättades.

Fabrikerna rapporterade till redovisningstäten där all materiel omlagrades och statusen enligt redovisningssystemen kontrollerades mot verkligheten. Samtidigt tillsåg Transportkommandot att all materiel kom till rätt plats i rätt tid.

Hur mycket personal varje fabrik hade varierade, men mellan 30 och 125 personer per plats.

Hela Livgardet var involverat, oavsett om du var civil, soldat eller officer, om du tjänstgjorde på ett av krigsförbanden, i regementsstaben, på Logistikenheten eller någon annan enhet.

Materiel som hanterades i fabrikerna var allt från sambandsutrustning och förläggningsmateriel till olika typer av fordon; små, lätta, tunga och pansarterrängbilar.

Målet med fabrikerna var; när jobbet i fabrikerna är klart ska all krigsmateriel vara känd och ha en känd status.

Bild till vänster:
Soldater i Fabrik Förläggning som genomför packning av maskeringsnät.

Livgardets chef, överste Gustaf Dufberg:

”Det handlar om att skapa full kontroll på all krigsplacerad materiel.

Vi ska veta exakt vad varje krigsförband har, vad som lånats ut, var det kommer ifrån – och hur det ska tillbaka… vi ska kunna mobilisera snabbt och säkert.

När vi aktiverar ett krigsförband måste personal och materiel kopplas ihop. Det är först då förbandet är redo att lösa sin uppgift.
Ju bättre koll vi har på materielen, desto snabbare går det. ”

Det var avgörande att all materiel redovisades i syfte att sedan krigsplaceras på ett av krigsförbanden.
Det skulle öka Livgardets förmåga att mobilisera och att aktivera krigsförbanden snabbare om det ska komma att behövas i framtiden.

Bild till höger: Soldater rengör presenning på helikopterplattan

I skrivande stund kvarstår ett skede; Skede Förändring som sömlöst går in i skede drake genom upprättande av återlämningsplaner.

Skede Förändring, tydliggör också att S:t Göran fortsätter och inte är i mål förrän samtliga krigsförband har uppdaterat sina mobiliseringsplaner och materiellistor.
Det innebär att listor även framgent ska hållas aktuella, förbanden ska säkerställa att tydlig spårbarhet och kontroll innehas över all materiel.
Det innebär även att erfarenheter tas om hand och de facto nyttjas till att utveckla fortsatt hantering och uppföljning av materiel både nu och i framtiden.
Vidare kommer även utvärdering genom krigsförbandsvärdering genomförs och konsekvenserna av S:t Göran sammanfattas och omhändertas för fortsatt arbete mot KRO 26 och KRO 27.

Armén har under operation S:t Göran identifierat ett antal drakar som tillåtits växa fram inom Försvarsmakten under den strategiska timeouten.
ÖB pratar om administrativ skottfältsröjning: det innefattar att förenkla rutiner, processer och strukturer som skapats i syfte att skära ner på kostnader under 20 års tid. Centraliserade beslutsmandat måste åter delegeras ner i organisationen och krigsförbandschefer ska få rådighet över sina krigsförband.
Dessa drakar har LG börjat bekämpa men det slaget kommer att pågå under flera år framöver.

Bild 1: Soldater genomför kontroll av kardanaxel på TGB16.

Bild 2: Spolning av lastbil i tvätthallen.

Fast hur landade Arméstaben i namnet operation S:t Göran?
Hur lyder det förflutna till detta avgörande steg?

När den danske armén 1471 marscherade mot Stockholm, samlade den svenske riksföreståndaren Sten Sture sina trupper.
Det avgörande slaget stod vid Brunkeberg, strax norr om stadens murar. Svenskarna använde terrängen smart – med styrkor som attackerade från flera håll. Trots danskarnas överläge i utrustning och mannar, drevs de tillbaka.

Sten Sture segrade, och med honom den svenska självständighetskampen.
Som en symbol för segern – och Guds stöd i striden – lät han resa ett konstverk i Storkyrkan: Sankt Göran och Draken. I den står Göran för Sten Sture, draken för det danska hotet, och prinsessan för Sverige.

Går det att efterlikna historien om S:t Göran och draken? Att Livgardet genom att jobba över de tidigare tydligt markerade förbandsgränserna och dela på krigsförbandens kompetenser de facto förstärkte förbandets samarbete, fick betydligt bättre kontroll på sin materiel och således fick Livgardets försvarsförmåga att växa?
Lite väl sockersött, men med en viss uns sanning.

LIVGARDESBRIGADEN, IB1 - SUMMERING AV DET FÖRSTA ÅRET

Text/foto: Öv Martin Johansson, C IB 1

Snart har det gått ett år sedan återetableringen av Livgardesbrigaden i augusti 2024. I samband med denna återetablering konstaterade undertecknad att vi hade dryga fem år på oss att återta den sedan 25 år vilande förmågan att genomföra väpnad strid med en infanteribrigad optimerad för den urbana och komplexa miljö som Stockholms län innefattar.

Med utgångspunkt i detta anser jag att det är värt att reflektera över hur långt vi kommit under detta första år. Min reflektion kommer utgå från tre övergripande frågeställningar:
Vad har vi gjort under året? Är vi på rätt väg, dvs har vi gjort rätt saker? Går utvecklingen tillräckligt fort för att nå förmåga i brigad till 2030?

Som svar på den första frågan kan jag inleda med att konstatera att mycket verksamhet har skett under året. Grundutbildningen av de värnpliktiga har genomförts med utfallet att ett par hundra nya soldater har tillförts brigaden samtidigt som rekordmånga har sökt yrkes- eller reservofficersutbildning alternativt anställning som GSS/K eller GSS/T. En milstolpe under årets grundutbildning har varit att vi, trots att systemet är under införande, lyckats utbilda på PaTgb 300 med bra resultat. Vidare har stort fokus varit på funktioner under detta utbildningsår och trots materiella utmaningar avseende exempelvis sjukvårdsmateriel och ledningssystem så har ändå utbildningen kunnat genomföras och vår förmåga inom funktioner har stärkts.

För vår stående 1.Motskbat har krigsdugligheten ökat genom fortsatt rekrytering, repetitionsutbildningar och en väl genomförd övningsserie samtidigt som implementering och försök med ny materiel i form av exempelvis drönare (UAV) och UGV (Unmanned Ground Vehicle) har genomförts. Parallellt med detta har brigadstaben börjat växa fram med ett positivt utfall av rekrytering och påbörjad kompetensutveckling.

Genomförandet av BrigStri där IB 1 deltog med både bataljonsledning och, för första gången, brigadledning utgjorde ett viktigt avstamp för fortsatt utveckling av ledningsförmågan. Jag har även inom brigaden givit ett utökat fokus till krigsförbandschefer, exempelvis genom ett antal krigsförbandsdagar samt försvarsplanering som genomförts i perioden samtidigt som krigsplaceringsarbetet har prioriterats.

Inom ramen för krigsförbandens utveckling utgjorde operation St Göran en viktig komponent som bidragit till såväl en utökad kontroll av eget krigsförbands materiel som en viktig genomlysning av aktiverings- och mobiliseringsplaner. Jag ser också att det internationella samarbetet som utvecklats under året ger ett positivt bidrag till att stärka vår förmåga inom brigaden.

Utbytet med finska Guard Jaeger Regiment skapar förutsättningar för att utbyta erfarenheter primärt inom strid i urban miljö. Samtidigt har vi genom individuellt deltagande i övningsverksamhet med US Army 10th Mn Div samt US Army National Guards (New York State) stärkt såväl vår individuella kompetens som relationen med en av våra viktigaste allierade.

När vi nu konstaterat storheterna avseende genomförd verksamhet blir nästa naturliga fråga om vi gjort rätt saker? Det kan falla sig naturligt att fundera över om vi mäktar med att fortsätta med lika intensiv verksamhet kommande år och känslan kan så klart vara att vi försöker göra allt samtidigt. Visst kan jag också tänka ibland att det varit mer fördelaktigt att sekventiellt utveckla brigaden.

Att börja med fokus på enskild soldat, pluton och kompani samt implementering av nya tekniska system och taktikutveckling på lägre taktisk nivå, för att därefter bygga på med bataljon och slutligen brigad och funktioner.
Men min fasta övertygelse är att givet omvärldsläget och tid till förfogande så måste detta ske parallellt. Vi kommer således behöva fortsätta genomföra en stor bredd av verksamhet i parallella operationslinjer.

Avslutningsvis till frågan om det går tillräckligt fort? Självklart hade det varit önskvärt med en snabbare personell tillväxt samtidigt som ny materiel tillförs förbandet tidigare än vad som nu ligger i planen. Men det vi kan påverka är att göra allt vi kan för att accelerera den personella tillväxten och nyttja den samlade kompetensen i brigaden på bästa sätt, samtidigt som vi är beredda att ta emot och så snabbt som möjligt implementera ny materiel när den görs tillgänglig.

För att lyckas med detta krävs att positiv rapportering genomsyrar all verksamhet och den enskilde medarbetarens initiativkraft och framåtanda kommer att bli avgörande. Som brigadchef ser jag det som viktigt att vi släpper loss den stora kraft som finns i organisationen, samtidigt som vi vågar prioritera bort eller ner annan verksamhet som inte tydligt bidrar till krigsförbandets utveckling samt att vi lyckas hålla samman alla delprojekt mot det gemensamma målet.

När vi nu summerar detta första år med en återetablerad infanteribrigad vill jag passa på att önska alla ingående i IB 1 en välförtjänt och fin sommarledighet.
Jag är oerhört stolt över det arbete ni genomfört och den utveckling som sker inom brigaden, vilken överträffar vad som egentligen kan förväntas utifrån tillgänglig personal.

Samtidigt kan vi blicka fram mot ett nytt utbildningsår och nya steg i brigadens utveckling. Inte minst stundar ett viktigt arbete med typförbandsutveckling av brigaden där detaljer för såväl taktiska uppgifter som organisering av brigaden ska fastställas. Förutom att fortsätta utveckla brigaden så har IB 1 även andra viktiga uppgifter att hantera under kommande år, där operativ beredskapsstyrka (OBS) samt genomförande av Interflex utgör två särskilt viktiga uppgifter.

Sammantaget har vi ett fortsatt intensivt men utvecklande och viktigt arbete framför oss i en orolig tid. Men resan är påbörjad och vi är på rätt väg – vi fortsätter framåt!

ÄR DU ÄNNU INTE MEDLEM I LIVGARDETS KAMRATFÖRENING?

Välkommen med din anmälan på www.livgardetskamratforening.se

Medlemsavgiften är 150 kr/år och 75 kr/år för familjemedlem skriven på samma adress som medlemmen

1. MOTORISERADE SKYTTEBATALJONEN - BATALJONCHEFENS BETRAKTELSER

Text: C 1.Motoriserade skyttebataljonen, IB 1 Överstelöjtnant Jonas Landqvist

Det har snart gått ett år sedan jag tillträdde som bataljonschef för 1. Motoriserade skyttebataljonen - det stående förbandet i Livgardesbrigaden. Året har präglats av att ha krigsförbandet i fokus, i enighet med överbefälhavarens vilja. För bataljonen har det bland annat inneburit att öva med rätt krigsorganisation vid bataljonsövningar där krigsplacerade chefer övar med sin krigsplacerade personal. Det har gjort att chefer nu känner ett större ansvar för sin del av krigsorganisationen både ur ett personal -och materiellt perspektiv.

Bataljonsövningarna har under året i huvudsak fokuserats på strid i bebyggelse och i betäckterräng. Bataljonsövning 1 genomfördes i Kvarn med strid i bebyggelse anläggningen (Spång) som ”krigsskådeplats”. Bataljonsövning 2 genomfördes i Kungsängen där bataljonen övade fördröjningsstrid.
Under båda övningarna deltog ca 500 soldater tillsammans vara ett 20-tal var reservofficerare. Personalen bestod av både kontinuerligt anställda, tidvisanställda och värnpliktiga under grundutbildning.

Bataljonen har uppfyllt de målsättningar som vi hade med övningarna. Sammantaget är jag mycket nöjd över bataljonens prestationer där vi har blivit mer samövade och därmed farligare för fienden.
Efter sommaren går bataljonen in i ett beredskaps-och insatsskede. Kompaniet med kontinuerligt anställda kommer att bemanna den operativa beredskapsstyrkan (OBS). Detta skede kommer pågå under en längre tid, där Armén kommer ha en hög tillgänglighet med vårt kompani för att kunna möta oförutsedda händelser.
Bataljonen kommer utöver detta även ingå i Operation Interflex som är en utbildningsinsats i Storbritannien där ukrainska soldater utbildas. Härvid är det våra tidvis tjänstgörande kompanier och reservofficerare som bidrar i denna viktiga insats. Utbildningen pågår från sommaren fram till årsskiftet och uppgiften är att utbilda ukrainska gruppchefer och plutonchefer.

Foto: Ted Lidgard

Foto: Ted Lidgard

Verksamhet vid 11.Motoriserade skyttekompaniet (GSS/K)
11.Motskomp har under vintern och våren bidragit i arméns teknik-och försöksverksamhet. Kompaniet har haft ett tätt samarbete med både FMV, FOI och arméstabens utvecklingssektion.
Kompaniet har bland annat genomfört försök på UGV (Unmanned Ground Vehicle). Systemet testades under båda bataljonsövningarna. Systemet har en viss militär nytta när det kommer till att exempelvis att föra fram förnödenheter och transportera skadade.

Kompaniet ser fortsatt fram emot att få använda systemet i kommande kompaniövningar under hösten.
Bataljonen har också tillförts ett antal UAV 06 (Unmanned Areial Vehicle) vilka också testades under bataljonsövningarna. 11.Motskomp kommer under hösten utveckla taktiken och stridstekniken för hur vi inom bataljonen och brigaden ska nyttja dessa förmågor på bästa sätt.

1. *http://www.army.mil/article-amp/24636/swedish_soldiers_compete_in_ny_guard_sompetition*
2. *Department of Defense National Guard State Partnership Program.*

Tillsammans med FMV och Livgardets sambandschef har 11.Motskomp även deltagit i försöksverksamhet att implementera ett nytt buret ledningssystem (C2 buret). Systemet är främst avsett att användas på kompaninivå och möjliggör en bättre läsesbild för pluton-och kompanichefer.
11.Motskomp förmåga att omfamna ny teknik och införliva detta i sin verksamhet har varit imponerande och påvisar en flexibilitet att kunna ta sig an nya förmågor och utveckla dessa.

Best Warrior Competition
Mellan den 7-14 april deltog två soldater (soldat Andersson och korpral Runnander) ur 11.Motskomp i tävlingen Best Warrior Competition som arrangerades av New York National Guard. Tävlingarna hölls i anslutning till Camp Smith Training Site vid Peekskill, New York. Inbjudan var inom samarbetsavtalen inom ramen för USA:s säkerhetssamarbetsprogram State Partnership Program (SPP). Under 2024 undertecknades en avsiktsförklaring där delstaten New York National Guard (National Guard) och Försvarsmakten skulle etablerade ett samarbete syftande till att öka partnernas respektive förmågor.

Tävlingen genomfördes under ett flertal dagar och innehöll många moment där fokus låg på att testa soldaternas tekniska färdigheter samt fysiska förmåga att prestera under hög press.
Moment som testades under tävlingen var bland annat:
Omhändertagande av skadad., Militärt kunskapstest avseende taktik, Orientering i okänd terräng, Skjutövningar med automatkarbin M4 och pistol M9, Snabbmarsch längs Hudson River..

Tävlingarna avslutades med en ceremoni på West Point där våra svenska soldater uppmärksammades för sina prestationer. Soldat Andersson och korpral Runnander presenterade mycket bra på tävlingen vilket påvisar att Livgardesbrigadens infanterister har mycket att bidra med till våra allierade.

Bild: Korpral Runnander mottar en utmärkelse från New York National Guard Command Sgt Major Edwin Garris. Foto: U.S.Army

Verksamhet vid 10. Stabs-och understödskompaniet, 12 -och 13. Motoriserade skyttekompanierna samt 14. Trosskompaniet (GSS/T kompanierna)
GSS/T verksamheten har varit prioriterat för mig under året. Större delen av bataljonen utgörs av tidvis tjänstgörande personal och det är viktigt att de får öva och ingå i ett större sammanhang. I viss mån är bataljonen huvudstadens ”larmstyrka”- vi är det först gripbara manöverförbanden i händelse av krig i stockholmsregionen. Därför måste kompanierna vara samövade. Efter årsskiftet genomförde de olika kompanierna olika repetitionsutbildningar i form av särskild övning förband (SÖF) och krigsförbands kurs (KFK). Olika plutoner från respektive kompani deltog under helgerna från v2 fram till v9 i olika utbildningar och övningar.

Bland annat genomfördes en signalistutbildning och strid i bebyggelse- övningar. Vid dessa repetitionsutbildningar deltar även våra reservofficerare och det är i huvudsak de som bedriver utbildningen av sina plutoner. Detta är ett sätt att dels skapa engagemang men även att ställa krav på respektive chef att ta hand om sin del i krigsförbandet. Förutom att det har bidragit till ett ökat chefsansvar samt ökad försvarsförmåga så har också förbandandan stärkts genom repetitionsutbildningarna. Det har varit en mycket positiv utveckling! I år har bataljonen för fösta gången tagit in hela GSS/T kompanier vid de båda bataljonsövningarna. Både 12 -och 13.kompaniet har övat i sin helhet samt att mindre delar ur trosskompaniet och stabs-och understödskompaniet har deltagit. Att bataljonens GSS/T-verksamhet är välfungerande och har fått ett gott renommé i Försvarsmakten speglas i de ansökningar som kommer in. Vid bataljonens senaste rekrytering hade vi över 250st ansökningar till att bli tidvis tjänstgörande soldat vid 1.Motoriserade skyttebataljonen.

Avslutning
Som nämndes i inledningen kommer stora delar av bataljonens GSS/T och reservofficerare påbörja utbildning av ukrainska soldater i Storbritannien. Det kommer vara en krävande uppgift men jag vet att vi är väl förberedda och jag önskar alla som ska delta stort lycka till!
Avslutningsvis vill jag rikta ett personligt tack till kapten Andreas Braw som under flera år, med knappa resurser, tagit ett stort ansvar i att rekrytera och vidmakthålla de tidvis tjänstgörande soldaterna. Kapten Braw går nu mot en ny befattning inom utvecklingssektionen på Arméstaben och jag önskar honom all lycka i sin nya befattning. Vi ser nu alla fram emot en välförtjänt sommarledighet om än att vissa av oss har beredskap och genomför insatser. Som chef för 1.Motoriserade skyttebataljonen är jag oerhört stolt över vad vi tillsammans har åstadkommit under det gångna året. Jag vill rikta ett stort tack till all personal på bataljonen. Fortsätt ta initiativ! Fortsätt med ert goda arbete!
Tillsammans gör vi Livgardesbrigaden starkare och farligare!

GARDESBATALJON IB1 - FUNKTIONER I FOKUS

Text: Övlt Pär Gånfält, Chef Gardesbataljon och chef 2.Motoriserade skyttebataljonen IB 1

För Gardesbataljon har det gångna året inneburit ett stort fokus på funktioner där vi för första gången på länge grundutbildat både ett stabs- och understödskompani och ett trosskompani. Även om soldatmaterialet består av värnpliktiga har fokus och utgångspunkten hela tiden varit att samträna under övningsserien inom ramen för 1.Motskbat och med målsättningen att så många av soldaterna som möjligt efter Muck ska ta anställning på 1.Motskbat som kontinuerligt eller tidvis tjänstgörande soldater.

På 6.kompaniet har det i år utbildats en stab- och trosspluton, en batledningspluton, en granatkastarpluton och en pvrobotpluton. 8.kompaniet har i sin tur utbildat en stab- och trosspluton - som även huserat en TOLO-tropp och en sjukvårdsgrupp/förbandsplats - en reparationspluton och en stormpionjärpluton.
Totalt har cirka 270 värnpliktiga soldater ryckt in, genomgått grundläggande soldatutbildning och befattningsutbildning för att slutligen samtränas - likt varje år - i pluton, kompani och bataljon.
Utbildningsåret 24/25 blev ett något annorlunda år givet att Armén under perioden efter påsk satte ordinarie verksamhet, däribland årets slutövning, åt sidan i syfte att fokusera på ett välbehövligt återtag avseende materieltjänsten - operation St Göran.

Istället för att öva bataljon i brigads ram fick bataljonen och brigadens officerare och soldater ägna en dryg månad åt att ta fram all Livgardets materiel ur olika förråd, inventera, vårda och därefter återställa och fördela den till Livgardets samtliga krigsförband. En stor och viktig uppgift, om än inte den allra mest givande för den enskilde alla gånger. Eller för förbandets stridstekniska och taktiska utveckling. Men uppgiften har lösts med ett gott humör och en bra inställning, ett för mig gott tecken på professionalism bland soldater och officerare!

Foto: Nicklas Ståhle

Förbandsplatsen under omhändertagande av skadad på bataljonsövning 1. Foto: Anders Fogelström

Materielmässigt har bataljonen under året fortsatt att utbilda på och träna med nya materielsystem. Patgb300 som ersättare till Patgb360 har fallit väl ut, även om det i förserievagnarna inneburit en del innovationer på främst radio och ledningssidan.
På pvrbplutonen har införandet av Rb58 fortsatt med stöd av FMV. RPAS/UAV-system har påbörjat att implementeras, även om införande på bredd kommer ske först under kommande år på GU.

Vi har även genomfört försök med den nya Tgb24 som i skrivande stund är tänkt att från hösten i grundutbildningen ersätta Tgb16 (Galten) på våra funktionsplutoner.

Maskerad eldställning för Rb58. Foto: Johan Modin

St Göran fick konsekvensen att första kvartalet av 2025 om möjligt blev än intensivare än brukligt. Förutom två bataljonsövningar deltog delar av bataljonen även i BrigStri och Brigadunderstödsövningen (BrigU) på Älvdalens skjutfält.

Under BrigU ansvarade IB1 och Gardesbataljon, tillsammans med stabsofficerare och förbandsdelar från I13, I19 och P18, för att utgöra en av de två övade manöverbataljonerna under 7.Brigadstabens ledning. Även om bataljonen var sammansatt utgjordes kärnan av personal från 2.Motskbataljon, därmed utgör den ett praktiskt exempel på parallellitet i utvecklingen Livgardesbrigaden mot 2030.

Den intensiva övningsperioden har krävt mycket av personalen, både soldater och officerare, men den har även varit nödvändig för att årets värnpliktskull skall kunna krigsplaceras och därmed substantiellt bidra till utvecklingen mot en fullt bemannad och samövad Livgardesbrigad.

Det är såhär i slutet av utbildningsåret mycket glädjande att kunna konstatera att av de 270 inneliggande soldaterna har runt 200(!) sökt ett fortsatt engagemang inom brigaden och Armén. Främst som GSS/K och T men även som blivande yrkes- och reservofficerare. Detta är för mig ett tydligt tecken på såväl bra genomförd verksamhet under året som ett mycket bra ledarskap på plutons- och kompaninivå. Oerhört bra jobbat Gardesbataljon!

Om vi blickar framåt så kan jag konstatera att nästa utbildningsår redan dragit igång i och med inrycket av ett fyrtiotal PB-elever i mars, där vi utbildar Livgardets samtliga 15 månaders värnpliktiga. Under kommande år kommer vi fortsatt utbilda ett stabs- och understödskompani, kompletterat med brigadledningsförmåga, och ett trosskompani. Trosskompaniet kommer utökas med en hel TOLO-pluton och vi kommer för första gången på länge återigen utbilda kockar och fältkokgrupper. Implementeringen av ny materiel fortsätter där vi förutom ovan redogjort även tillförs nya lastbilar och en ny modell av kokkärra.

För att bygga en stabil grund och en effektiv ”soldatfabrik”, om uttrycket tillåts, är min tydliga målsättning att så snart som möjligt inta en organisation på Gardesbataljon som omfattar full funktionsbredd. Det vill säga att vi kan omhänderta kompetens, utbildning och träning genom tre grundutbildningskompanier, med fokus på ledning, samband och understöd(1), manöver och skytte(2) samt uthållighet(3). Detta kommer inte ske under kommande år men uppgiftsfördelningen är given och planeringen igång. Syftet är att få kontinuitet i utbildningen över tid och stabilitet avseende personalplaneringen, därmed även i utvecklingen av våra officerare.
På detta sätt kan vi bygga kompetens i samtliga funktioner på sikt, vilket är nödvändigt för utvecklingen av både bataljon och brigad.

Kontinuiteten och förutsägbarheten kommer även möjliggöra repetitiva utbildningsår - allt för att lägga energi på att träna kompani, bataljon och brigad och bli så bra på vår huvuduppgift som möjligt!

Patgb300 under bataljonsövning 2. Foto: Lukas Ekholm.

Avslutningsvis vill även jag passa på att tacka Gardesbataljons personal för ett väl genomfört utbildningsår! Njut av en välförtjänt sommarledighet när den väl infaller. Jag har både stora förhoppningar och tillförsikt om kommande utbildningsår.

EN STABSCHEFS AVSLUTANDE REFLEKTIONER

Text: Gustav Carlsson, överstelöjtnant Foto: Försvarsmakten

När det för tre år sedan blev känt att jag skulle tillträda som regementsstabschef vid Livgardet beklagade en kollega det kamikaze-uppdrag jag stod inför. Jag minns att jag (lätt oroad) svarade något i stil med att det ju kan vara en fin flygtur tills att man når målet…

Denna sommar sätter punkt för mina tre år som Livgardets regementsstabschef, samtidigt som den utgör slutet för mina tjugotvå år som officer vid Livgardet i och med kommande övergång till ny befattning.

Detta avslut som Livgardist i formell mening, men främst tre för mig mycket utvecklande år som stabschef, förtjänar några avslutande reflektioner.
I en befattning som spänner över att agera som stabsassistent till regementschef är det inte lätt att välja ut erfarenheter som kan sammanfatta arbetet.

Jag väljer istället att lyfta några observationer som präglat, och troligen även framgent kommer att prägla regementsstaben och dess arbete.

Olika logiker.

Staben på ett regemente (organisationsenhet) utgör den första nivån i vår grundorganisation där svenska förvaltningskrav på myndigheten Försvarsmakten på ett konkret sätt ska samexistera med organisationens kärnuppgift – att producera krigsförband som kan användas i storskaligt, statsorganiserat våld. I detta föreligger ibland en medföljande motsättning – mellan militär- och förvaltningslogik.

I förvaltningslogiken ryms krav och styrningar som ofta inte är förhandlingsbara eller valfria. Här ryms regleringar om arbetsmiljö och verksamhetssäkerhet, arkiv- och expeditionstjänst, miljö och säkerhetstjänst för att nämna några. Dessa områden är inte sällan reglerade av lagar och förordningar utom försvarsmaktens kontroll.
Beslut och avdömningar i frågor behöver (eller ska) sällan fattas snabbt eller på ofullständiga beslutsunderlag.
Parallellt med detta verkar den militära logiken, som har en stark och tydlig drivkraft mot att skapa och leda militära förband med motivet att kunna utöva militärt våld. Detta sker i en kultur där hinder ska övervinnas eller kringgås.
Befattningshavare är i denna kultur fostrade i att kunna och vilja fatta självständiga beslut på osäker grund – förmågor som är avgörande i det krig vi förbereder oss för, men hoppas inte ska inträffa.

Inte oväntat är dessa logikers samexistens ibland en källa till frustration både inom staben, där olika befattningshavare kan sakna förståelse för varandras synpunkter och drivkrafter, såväl som utom staben där beslut och hänsyn ibland inte upplevs gå mot det uppfattade målet. Här behöver det finnas en dynamik mellan de två logikerna, där den ena ibland ger mer utrymme till den andra.

En sådan dynamik kräver kunskap om de unika krav som vårt uppdrag ställer – trovärdig förmåga till militärt våld - samtidigt som de främsta företrädarna för den militära logiken måste inneha förståelse och acceptans kring svensk myndighetsutövning och de krav detta medför.

Ledarskap och ledning.

Dessa krav och olika logiker leder till att regementsstaben är en mycket mångfacetterad enhet, där man som utomstående lätt kan luras in i att endast se den jämna fördelningen mellan civila arbetstagare och militära dito. Genom det förenklar man dock bilden för mycket. Skillnaden i synsätt kan vara större mellan två ”civila” befattningshavare från olika professioner än t ex mellan en officer och en HR-generalist. Bredden på yrkesbakgrunder, utbildningar och professionstillhörigheter är nämligen milsvid. Även här ställs krav på förståelse för varandras roller tillsammans med väl fungerande arbetssätt.

Blandningen av professionella- och individuella bakgrunder riskerar nämligen även att leda till det som vi och andra ibland ser oss som – en blandning av människor i ett hus som arbetar med olika ärenden – mer eller mindre samordnat. Spretigheten gör att styrning och uppföljning genom ett närvarande ledarskap blir mycket viktig.

Regementsstaben kan således inte bara ses som en stab, det är en enhet och behöver ledas som en sådan. God arbetsmiljö och väl fungerande relationer tillsammans med en tydlig målbild och fungerande uppföljning är lika viktigt här som på andra delar av regementet.

Var är vi och var är vi på väg?

Jag ser tillbaka på tre år där vi tillsammans, inom staben såväl som på regementet, fått en bättre förståelse för våra olika roller, och framförallt vår funktion och uppgift på regementet. Vi har i detta förändrat våra arbetssätt till att tydligare arbeta i perspektiven planering, genomförande och uppföljning.

Det har i sin tur gjort att vi generellt lyckats trycka vår lednings- och planeringshorisont, vårt tempus, framåt. Liknelsen med att regementsstabens arbete sker i ”stuprör”, utan inblick i vad övriga gör, har enligt mig kommit på skam. Enstaka ärenden faller fortfarande igenom i sitt eget rör, men jag hävdar att arbetet allt mer liknar en ”infinity-pool”, där allt vatten faller gemensamt över kanten.

I stabens fortsatta väg framåt ser jag ett behov av en ännu snabbare utveckling av regementets femte krigsförband – militärbasen, där regementsstaben tillika är militärbasstab. Här behöver vi utveckla vår förmåga och förutsättningar att leda all verksamhet inom garnisonen, även de delar som inte tillhör försvarsmakten.

Vidare tror jag att begreppet garnison och stabens roll som garnisonsstab kommer att bli allt viktigare, och det är min uppfattning att tillväxten av vår brigad och våra bataljoner kräver garnisonsledning i större omfattning än tidigare.

Hur gick då kamikaze-uppdraget som stabschef vid Livgardet? Jag kan konstatera att det inte bara varit en trevlig flygning, utan att jag även upplever landningen som ganska behaglig, om än förknippad med blandade känslor.
Det har varit en glädje och en ära att få inneha denna befattning på Sveriges finaste, mest unika och traditionsfyllda regemente som varje dag gör det som synes omöjligt.

Och det är med stolthet jag lämnar över till min efterträdare, övlt Henrik Nordén, som jag är övertygad om kommer att föra regementets mest spretiga enhet framåt på ett mycket bra sätt.

Tack för mig.

STYRELSEN ÖNSKAR ALLA MEDLEMMAR EN FIN SOMMAR!

Är du ännu inte medlem i Livgardets kamratförening?

Välkommen med din anmälan!

Gå in på www.livgardetskamratforening.se

Medlemsavgiften är 150 kr/år och 75 kr/år för familjemedlem skriven på samma adress som medlemmen